

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การรายงานธุรกรรม
สำหรับสถาบันการเงินประเภท
บริษัทประกันชีวิต

แนวทางปฏิบัติเรื่อง การรายงานธุรกรรม สำหรับสถาบันการเงิน ประเภท บริษัทประกันชีวิต

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สถาบันการเงินประเภทบริษัทประกันชีวิต สามารถรายงานธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างถูกต้องตามที่กฎกระทรวง และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนด

ข้อ ๑. หลักการในการพิจารณา “ธุรกรรมที่ต้องรายงาน”

ธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อสำนักงานฯ หมายถึงธุรกรรมที่มีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ก. ธุรกรรมของลูกค้า กล่าวคือ เป็นธุรกรรมที่ลูกค้าประสงค์ที่จะดำเนินการ เพื่อประโยชน์ของลูกค้าโดยตรง ซึ่งเป็นผลมาจากการสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงิน หรือการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน

ข. ธุรกรรมที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์การยกเว้น กล่าวคือ เป็นธุรกรรมที่ไม่อยู่ในกลุ่ม “ธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงาน” ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ทั้งนี้ หากธุรกรรมที่เกิดขึ้น ตรงกับหลักเกณฑ์ทั้งสองประการข้างต้น ธนาคารจะต้องรายงานธุรกรรมดังกล่าวตามวงเงินหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒. ประเภทธุรกรรมที่ต้องรายงาน

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้สถาบันการเงินมีหน้าที่รายงานธุรกรรม ๓ ประเภท ได้แก่ ธุรกรรมที่ใช้เงินสด ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ในส่วนนี้ จะได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการพิจารณารายงานธุรกรรมดังกล่าวต่อสำนักงาน ดังนี้

ก. ธุรกรรมเงินสด ในที่นี้หมายถึง ธุรกรรมที่เป็นการชำระเงินสดหรือรับชำระเงินสด ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันชีวิต ระหว่างลูกค้า กับบริษัทประกันชีวิต (กรณีที่บริษัทประกันชีวิต ดำเนินธุรกิจอื่นภายใต้สิทธิในการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงิน นอกจาก ประกันชีวิต ให้ดูแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันการเงินที่ประกอบธุรกิจประเภทนั้นๆ)

ข. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในที่นี้ หมายถึง ธุรกรรมที่มีทรัพย์สินอันได้แก่ อสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ประเภทยานพาหนะและเครื่องจักร เครื่องมือ สินทรัพย์ดิจิทัล เป็นวัตถุประสงค์แห่งการทำธุรกรรม

ค. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ในที่นี้ หมายถึง ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึง การพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

ข้อ ๓. ชุกรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงาน

หลักเกณฑ์สำหรับชุกรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงาน เป็นไปตามข้อบัญญัติในกฎกระทรวงออกตามความพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) และที่แก้ไขเพิ่มเติมออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

ข้อ ก. ชุกรกรรมที่กระทำโดยบุคคลหรือองค์กรที่ได้รับยกเว้น กล่าวคือ ชุกรกรรมที่ลูกค้าได้แก่บุคคลหรือองค์กรต่อไปนี้ เป็นชุกรกรรมที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องรายงาน

ก-๑ พระมหากษัตริย์ พระบรมราชินีนาถ พระรัชทายาท หรือพระบรมวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไปจนถึงชั้นเจ้าฟ้า

ก-๒ รัฐบาล ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ก-๓ มูลนิธิ ดังต่อไปนี้

- มูลนิธิชัยพัฒนา
- มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ
- มูลนิธิสายใจไทย

ข้อ ข. ชุกรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ที่เป็นการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ชุกรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการได้มาโดยการครอบครองตามมาตรา ๑๓๘๒ (การครอบครองปรปักษ์) หรือมาตรา ๑๔๐๑ (การจำยอม) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ค. ชุกรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภท อสังหาริมทรัพย์อื่น ที่ไม่ใช่ เรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือรถยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพน ยานพาหนะ เครื่องมือหรือเครื่องจักรกล และชุกรกรรมที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัล

ข้อ ง. ชุกรกรรมที่เกี่ยวกับการดำเนินการดังต่อไปนี้

(ง-๑) การบริการรับชำระเงินแทนเฉพาะที่มีมูลค่าน้อยกว่าเจ็ดแสนบาท

(ง-๒) การบริการเครือข่ายบัตรเครดิต

(ง-๓) การบริการเครือข่ายอีดีซี

(ง-๔) การบริการสวิตซ์ซิ่งในการชำระเงิน

(ง-๕) การบริการหักบัญชี

(ง-๖) การบริการชำระดุล

(ง-๗) ชุกรกรรมที่ลูกค้าใช้บริการเกี่ยวกับเช็ค ดราฟต์ ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน และตราสารทางการเงิน

หมายเหตุ: ๑. ชุกรกรรมที่ได้รับยกเว้นตามข้อ ก. ได้รับยกเว้นทุกชุกรกรรม

๒. ชุกรกรรมที่ได้รับยกเว้นตามข้อ ข- ง ได้รับยกเว้นเฉพาะชุกรกรรมที่ใช้เงินสด และชุกรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยไม่รวมถึงชุกรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”

ข้อ ๔ แบบรายงานและวิธีส่งรายงานธุรกรรม^๑

๔-๑ มูลค่าของธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน

บริษัทฯ มีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมประเภทต่างๆ ตามมูลค่าที่กำหนดใน กฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมูลค่าธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันชีวิต ได้แก่

ก. ธุรกรรมเงินสด บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องรายงาน เมื่อมีการทำธุรกรรมเงินสดที่มีมูลค่าตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป ส่วนกรณีใดเป็นธุรกรรมเงินสดในข้อนี้ ให้พิจารณาจากความหมายในข้อ ๑. ก

ข. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องรายงาน เมื่อมีการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในกรณีที่บริษัทฯ ประกอบกิจการอื่นภายใต้สิทธิของสถาบันการเงิน ซึ่งทำให้มีการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน อาทิ การรับจ้างหรือจำหน่ายทรัพย์สิน การปล่อยสินเชื่อหรือให้กู้ยืมโดยใช้ทรัพย์สินเป็นหลักประกันบริษัทฯ ยังคงมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งเป็นธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีราคาประเมินตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป เป็นวัตถุประสงค์แห่งการทำธุรกรรม ทั้งนี้ ให้พิจารณารายงานตามแนวปฏิบัติของสถาบันการเงินที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทนั้น

ค. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วยไม่ว่าจะเป็น

๔-๒ แบบรายงานธุรกรรม

ในการรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน บริษัทฯต้องรายงานตามแบบรายงานแนบกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) และ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ.๒๕๕๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ก. ธุรกรรมเงินสด ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบริษัทฯในเรื่อง การประกันชีวิต ให้รายงานโดยใช้แบบ ปง. ๑-๐๔-๑

ข. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ให้รายงานโดยใช้แบบ ปง. ๑-๐๔-๒ (โดยหลักการ บริษัทประกันชีวิตไม่มีธุรกรรมเกี่ยวกับการประกันทรัพย์สินซึ่งต้องรายงานโดยใช้แบบรายงานในข้อนี้)

ค. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งเป็นธุรกรรมที่บริษัทฯพิจารณาตรวจสอบแล้วว่า เป็นธุรกรรมเกี่ยวกับการประกันชีวิตที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้รายงานโดยใช้แบบ ปง. ๑-๐๔-๓

ง. ธุรกรรมเงินสด ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบริษัทฯในกิจการอื่น ซึ่งไม่ใช่ในเรื่อง การประกันชีวิต ให้รายงานโดยใช้แบบ ปง. ๑-๐๑

^๑ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ.๒๕๕๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กองกำกับและตรวจสอบ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

จ. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบริษัทฯ ในกิจการอื่น ซึ่งไม่ใช่ในเรื่อง การประกันชีวิต ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๒

ฉ. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งเป็นธุรกรรมที่บริษัทฯ พิจารณาตรวจสอบแล้วว่า เป็นธุรกรรมของ ลูกค้าในกิจการอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการประกันชีวิต และธุรกรรมนั้นมีเหตุอันควรสงสัย ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๓

หมายเหตุ ให้ผู้บันทึกต้องลงลายมือชื่อและเขียนชื่อและนามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้พร้อมกับ ระบุวัน เดือน ปีที่บันทึกข้อเท็จจริง

๔-๓. วิธีส่งรายงานธุรกรรม และระยะเวลาในการส่งรายงานธุรกรรม

(๑) วิธีการส่งรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน

บริษัทฯ สามารถส่งรายงานธุรกรรมทุกประเภทได้ โดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

ก. ยื่นรายงานธุรกรรมต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงาน

ข. ส่งรายงานธุรกรรมตามแบบรายงานทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยมีหลักฐาน การส่งที่ชัดเจน หรือส่งทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) หรือไปรษณีย์เอกชน ซึ่งสามารถตรวจสอบผู้รับ ปลายทางได้

ค. ส่งรายงานธุรกรรมเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ กำกับและส่งด้วยวิธีที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๒) ระยะเวลาในการส่งรายงานธุรกรรม

ก. การส่งรายงานธุรกรรมเงินสด และรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องส่งรายงานธุรกรรมเงินสด (ด้วยแบบรายงาน ปปง. ๑-๐๔-๑ หรือ ปปง. ๑-๐๑ แล้วแต่กรณี) และรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ด้วยแบบ ปปง. ๑-๐๔-๒ หรือ ปปง. ๑-๐๒ แล้วแต่กรณี) ภายในกำหนดเวลาดังนี้

ก-๑ รายงานธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ ถึง วันที่ ๑๕ ของแต่ละเดือน ให้ส่งต่อ สำนักงาน ภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๖ ของเดือนนั้นๆ

ก-๒ รายงานธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๖ ถึง วันที่ ๓๐ หรือวันที่ ๓๑ ของแต่ละเดือน (แล้วแต่เดือนใดมี ๓๐ วันหรือ ๓๑ วัน) ให้ส่งต่อสำนักงาน ภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑ ของเดือนถัดไป

(๓) ระยะเวลาและขั้นตอนการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ตามมาตรา ๑๓ (๓) แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบข้อ ๒ (๒) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่า เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินและพบว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง

(๓) ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ป.ง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันควรสงสัย

“**วันที่มีเหตุอันควรสงสัย**” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งคือวันที่ผู้บริหารระดับสูงทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (ผู้บริหารระดับสูง หมายถึง ผู้บริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อแทนสถาบันการเงิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๐ วรรคสอง^๒ รวมตลอดถึงบุคคลผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อแทนสถาบันการเงินด้วย)

สถาบันการเงินต้องกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการพิจารณาตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและทำความเข้าใจกับผู้บริหารระดับสูงเพื่อพิจารณาอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ตามมาตรา ๑๓ (๓) แบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑) การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเมื่อผู้มีหน้าที่รายงานพบเหตุอันควรสงสัยเอง

กล่าวคือ เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินและพบว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้สถาบันการเงินรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ป.ง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันควรสงสัย

“**วันที่มีเหตุอันควรสงสัย**” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ดังนั้น การเริ่มนับระยะเวลา ๗ วัน ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้บริหารระดับสูงทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งก็คือวันที่ผู้บริหารระดับสูงได้ตรวจสอบ วินิจฉัยและอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังสำนักงาน ป.ง.

๒) การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเมื่อผู้มีหน้าที่รายงานได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน ซึ่งแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๒.๑) กรณีได้รับแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจาก สำนักงาน ป.ง. สำนักงานตำรวจ หรือสถานีตำรวจ สถาบันการเงินสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณา โดยอาจตรวจสอบการทำธุรกรรมของลูกค้ารายที่มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นย้อนหลังนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวโดยใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ทั้งนี้ เพื่อทราบถึงเหตุอันควรสงสัยในการทำธุรกรรมของลูกค้ารวมถึงผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าหรือผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับลูกค้าที่เกิดขึ้นก่อนได้รับคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากสำนักงาน ป.ง. หากพบว่าการทำธุรกรรมใดก่อนนั้นหรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องมีเหตุอันควรสงสัย ให้สถาบันการเงินพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ป.ง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันควรสงสัย

“**วันที่มีเหตุอันควรสงสัย**” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ดังนั้น การเริ่มนับระยะเวลา ๗ วัน ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้บริหารระดับสูงทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุ

^๒ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๗๐ วรรคสอง “ความประสงค์ของนิติบุคคลย่อมแสดงออกโดยผู้แทนของนิติบุคคล”
กองกำกับและตรวจสอบ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

อันควรสงสัย ซึ่งก็คือวันที่ผู้บริหารระดับสูงได้ตรวจสอบ วินิจฉัยและอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังสำนักงาน ปปง.

๒.๒) กรณีได้รับแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ส ให้สถาบันการเงินพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ปปง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันควรสงสัย

“วันที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย สำหรับกรณีนี้ วันที่สถาบันการเงินทราบ หมายถึง วันที่ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ

ดังนั้น การเริ่มนับระยะเวลา ๗ วัน ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ การตรวจสอบ วินิจฉัยและอนุมัติควรต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า อย่่างไรก็ดี สถาบันการเงินต้องกำหนดนโยบาย และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการพิจารณาตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และทำความเข้าใจเสนอผู้บริหารระดับสูงเพื่อพิจารณาอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว (ทั้งนี้ไม่ควรเกิน ๗ วัน)

ขั้นตอนการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

บริษัทฯ มีหน้าที่ในการตรวจสอบธุรกรรมทั้งหมดของลูกค้าแต่ละราย เพื่อพิจารณาว่า ในการทำธุรกรรมแต่ละครั้ง หรือแต่ละกลุ่มธุรกรรมของลูกค้า มีความผิดปกติอันจะเข้าข่ายเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งต้องรายงานต่อสำนักงานหรือไม่ โดยกระบวนการในการตรวจสอบธุรกรรมจนถึงการส่งรายงานต่อสำนักงาน ควรกำหนดแนวทางปฏิบัติฯ เป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎกระทรวงว่าด้วยการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ข้อ ๖. การเก็บรักษาข้อมูลการรายงานธุรกรรม

ผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมต้องเก็บรักษา สำเนาการรายงานธุรกรรม (กรณีรายงานด้วยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ หรือยื่น ณ สำนักงาน) ที่ได้รายงานต่อสำนักงาน หรือเก็บรายงานธุรกรรมในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีรายงานโดยส่งเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์) ไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๕ ปีนับแต่วันที่ลูกค้าทำธุรกรรม

ภาคผนวก

ตัวอย่างพฤติกรรมที่ควรพิจารณาตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

บริษัทฯ มีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย เมื่อพบว่า ลูกคามีการทำธุรกรรมหรือขอทำธุรกรรมที่มีความผิดปกติไปจาก แนวทางในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของกิจการประกันชีวิต รวมถึงกิจการอื่นๆ ที่บริษัทฯ ดำเนินการอยู่ภายใต้สิทธิของสถาบันการเงิน

พฤติกรรมที่บริษัทประกันชีวิต อาจพิจารณาตรวจสอบ เพื่อรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ได้แก่

ก. กรณีที่ลูกค้าขอทำสัญญาประกันชีวิต ในทุนประกันที่มีมูลค่าสูงผิดปกติ โดยพยายามหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูล เกี่ยวกับรายได้ หรือฐานะทางการเงิน

ข. กรณีที่ลูกค้ารายหนึ่งรายใด ขอทำสัญญาประกันชีวิตในลักษณะการออม ที่มีมูลค่าเบี้ยประกันสูง และขอทำสัญญาหลายฉบับ ซึ่งผิดปกติจากการทำสัญญาประกันชีวิตของลูกค้าในลักษณะการออมของลูกค้าทั่วไป

ค. กรณีที่ลูกค้ารายหนึ่งรายใด ขอเพิ่มวงเงินในสัญญาประกันชีวิตในลักษณะการออมในมูลค่าที่สูงขึ้น อย่างผิดปกติ หรือขอทำสัญญาประกันชีวิตในลักษณะการออมฉบับใหม่ เพิ่มเติมจากที่ทำไว้เดิม และพยายามเลือกสัญญาที่มีระยะเวลาการคืนเงินในระยะที่สั้นที่สุด และผิดปกติไปจากการทำสัญญาลักษณะนี้ของลูกค้าทั่วไป

ง. กรณีที่บุคคลหรือนิติบุคคล แจ้งความประสงค์ขอซื้อกรมธรรม์พร้อมส่งมอบค่าใช้จ่าย ต่อมาขอยกเลิกความประสงค์ดังกล่าวและรับเงินคืนก่อนบริษัทฯ อนุมัติกรมธรรม์ โดยดำเนินการลักษณะนี้มากกว่าหนึ่งครั้งซึ่งรวมแล้วเป็นจำนวนเงินที่มีมูลค่าสูง

จ. กรณีที่บริษัทฯ ตรวจสอบพบก่อนออกกรมธรรม์ หรือตรวจพบในภายหลังว่า ลูกค้าหรือผู้รับประโยชน์ในกรมธรรม์ มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกกำหนด หรือเกี่ยวข้องเป็นบุคคลที่มีการกระทำความผิดที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งยึดหรืออายัด (ยกเว้นรายชื่อบุคคลเสี่ยงสูงที่แจ้งผ่านระบบ CDD Gateway)

หมายเหตุ : (๑) ในกรณีข้อ จ. ให้บริษัทฯ รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๒) สำหรับพฤติกรรมที่บริษัทฯ ควรตรวจสอบในกรณีที่บริษัทฯ ดำเนินกิจการอื่นๆ ที่มีใช้การประกันชีวิต ให้พิจารณาตามแนวปฏิบัติของสถาบันการเงินที่ประกอบกิจการประเภทนั้น